

J I Ř Í B Í L E K

TROJÚHELNÍK ZÁHAD A LEGEND

TAJEMSTVÍ BERMUDSKÉHO TROJÚHELNÍKU

NAKLADATELSTVÍ
EPOCHA

OBSAH

ÚVODEM	13
CO SE O NĚM PÍŠE A JAKÝ JE?	16
Kdo má pravdu? – Představuje se místo děje	16
„Klasik“ literatury o bermudském trojúhelníku Charles Berlitz. . .	18
Jeho předchůdci i následovníci	20
„Klasik“ oponente Lawrence David Kusche	25
Noviny a časopisy o „trojúhelníku smrti“	28
Internetové stránky věnované bermudskému trojúhelníku.	30
Ludvík Souček a Zdeněk Kukal o bermudských záhadách	31
Trojúhelník ztracených lodí, letadel a lidí	32
Představuje se místo děje.	33
Více variant „trojúhelníku smrti“	33
Trochu geografie	36
Bermudy, Portoriko, Bahamy.	42
ZNÁMÉ I NEZNÁMÉ PŘÍPADY, ZÁHADY A LEGENDY. . .	47
Začalo to již před pěti stoletími?	47
Objevil Kolumbus jen Ameriku?	48
„Moře klidu“ nebo „moře hrůz“?	50
Svědectví plavčíka	52
Ztrácejí se „objevitelé“ Ameriky	54

„Stříbrné flotily“ jdou ke dnu.	55
Záhadná zmizení se množí.	57
Na scénu vstupují piráti.	58
Záhady a legendy devatenáctého století.	62
Mizejí dvě lodě v jednom roce.	62
Legenda o krásné Theodesii.	63
Příběh statečného kapitána.	65
Lod' bez posádky.	71
Legendární <i>Mary Celeste</i>	71
Kapitán Moorehouse vypovídá.	73
Vyšetřování vede do slepé uličky.	77
Legendy a jejich šířitelé i „očítí svědci“.	79
Zájem o legendu neochabuje.	82
Nejúspěšnější verze.	84
Nešťastní kadeti.	88
Obrat o 180 stupňů.	89
Záhada je vysvětlena?	91
Opuštěný přízrak.	92
Čtyři případy s otazníkem.	93
Případy první poloviny dvacátého století.	94
Námořník-legenda.	94
Mizí první letadlo.	97
Neobjasněný osud <i>Cyclopsu</i>	98
Hypotézy se množí.	100
Záhada rozluštěna?	101
„Černá série“ počátku dvacátých let.	102
Další oběti „trojúhelníku smrti“ do roku 1945.	112
Novodobá historie trojúhelníku	
začíná v prosinci 1945.	122
Záhadné zmizení letky Avengerů.	123
Znovu opuštěná loď.	140
Ztrácejí se další letouny.	140
Případy padesátých let.	150

Neklidné šesté desetiletí	156
Oběti sedmdesátých a osmdesátých let	170
Dochází záhadným silám dech?	177
NA VLNÁCH FANTAZIE A VE VÍRU VÝMYSLŮ	182
Znovu o zmizení posádek a lodí	182
Černý pes na plachetnici <i>Sea Bird</i>	182
Rosalie a její družky	185
Legenda o bludném Holanďanovi	193
Fantazie bez hranic i zábran	200
Podobnosti čistě náhodné?	200
Fantazie autorů záhad nezná mezí	206
Neuvěřitelná svědectví.	213
Světla v moři	213
Jevy ve vzduchu	214
Poruchy elektrických a navigačních přístrojů	216
Podivná mlha	217
Záhadné hlasy	219
UFO aneb vše je dílem mimozemšťanů	221
Žlutá trubka s modrými (červenými) plameny	225
JSOU ZÁHADNÁ ZMIZENÍ SPECIFIKOU ATLANTIKU? ..	227
Podivné události a jevy v jiných mořích a oceánech	227
Hřbitovy lodí	227
Ztracené lodě	232
Neznámá plavidla	236
Opuštěné lodě	239
„Mrtvé“ lodě	241
Ztracená letadla	242
„Děbelské moře“	245
Světelná kola a pásy	248
Předměty vynořující se z moře	250

Zvláštní mlha	251
Zážitek mechanika Schneidera	252
Rozum v koncích?	253
HLEDÁNÍ SPOLEČNÉHO JMENOVATELE – DOMNĚNKY, HYPOTÉZY, TEORIE	259
Za vším hledejte UFO?	259
Mimozemšťané a UFO	260
Atlantida	261
Podmořská civilizace	265
Kosmická katastrofa	265
Philadelphia Experiment	266
Od pirátů k pojišťovacím podvodům	270
Mohou za vše piráti?	270
Hromadné otravy	275
Vzpoury posádek	276
Pojišťovací podvody	277
Příčiny zcela pozemské	282
„Mrtvé vody“, obří, slapové a sešové vlny a vlny tsunami	282
Podmořské sopky	285
Vodní víry	285
Vzdušné víry	285
Turbulence	286
Atmosférické výbuchy	287
Jiné příčiny	287
Hypotézy a názory vědců	289
„Hlas moře“	289
„Bludné“ proudy	291
Antivír	292
„Přírodní laser“	293
„Podmořský vodopád“	294
Pukliny v mořském dnu	294

Zpěněná voda.....	295
Kysličník uhličitý.....	297
Chemoluminiscence.....	297
Gravitační odchylka.....	297
Precesní síly.....	298
Magnetické anomálie.....	299
Jiný rozměr.....	299
Gravitační anomálie.....	301
Tranzienty neboli „okna“.....	302
Kritické zóny.....	302
Uzlové body.....	304
Levitující ostrovy?.....	306
Cestou výzkumů a experimentů.....	308
Vědecké experimenty a výzkumy.....	308
Co vědci zjistili?.....	310
Výpravy výzkumníků – amatérů.....	313
Jakou cestou se dopátrat pravdy?.....	314
Závěrem.....	318
Tabulky.....	321
Mapy.....	334
Hlavní použitá literatura.....	340

Neuvěřitelná svědectví

Jak jsme již předeslali, existuje značné množství lidí, kteří údajně zažili a hlavně přežili v bermudském trojúhelníku mnoho neobvyklých a často i hrůzostrašných příhod, spatřili naprosto nepochopitelné úkazy a jsou ochotni na své zážitky i přísahat. Za naprostou pravdivost jednotlivých příběhů by však nebylo hodno dávat do ohně ani prst, tím méně celou ruku.

Světla v moři

Podivná světla v moři pozoroval již Kryštof Kolumbus a jeho námořníci při cestě do Ameriky a jsou k vidění dodnes. Námořníci jim říkají „kola mořského ďábla“. Svědci se shodují v tom, že onen jas připomíná nejvíce světlo majáku.

Tento jev popisuje i Američan Lewis Van Dercar z Miami. Jedné hvězdné noci se se svým norským přítelem vydal v člunu na rybolov a spatřili před sebou na moři podivnou záři. Když připluli blíže, dívali se jako zhypnotizovaní na obrovské svítící kolo plující po hladině. Nor později prohlásil, že světlo odčerpává lidem sílu, protože po návratu oba po několik dní cítili krajní vyčerpání.

Svítící kola na moři spatřil v bermudském trojúhelníku mořeplavec Bill Verity v září 1963, vyprávěli a vyprávějí o nich piloti leteckých linek z Miami na Bahamy, kteří je líčí i jako „vzdušná světla“.

Jedním z nich je Chuck Wekeley, pilot společnosti Sunline Aviation. Při nočním letu z Nassau na Floridu v listopadu 1964 se ve výšce okolo 2,5 tisíce metrů poblíže ostrova Andros objevila kolem jeho letadla záře, která stále sílila a přecházela z nachové barvy v bílou. V té chvíli vysadily všechny elektrické přístroje a nakonec začal modrozeleně zářit celý trup letadla. Po minutě začala záře blednout a nakonec se vše samo vrátilo do obvyklých kolejí.

Zajímavé jsou zprávy sportovních potápěčů, kteří pozorovali ona podivná světla pod hladinou. Nejčastěji přicházejí takové zprávy z Bahamských

ostrovů – po ponoření je voda doslova neproniknutelně temná, ale co chvíli se objevují záhadné záblesky většinou červené nebo bílé barvy. Podle tvrzení potápěčů je záře často tak silná, že ozařuje vodní hlubiny jako slunce.

O trochu jiných zážitcích hovoří kapitán J. Pińkiewicz, který s polskou lodí Hetman několikrát proplul prostorem bermudského trojúhelníku: „Když jsme pluli z Kuby, spatřil jsem zajímavou věc. Den byl prozářený sluncem a každá noc neustále osvětlována blesky. Ale bez zvukových efektů. Počet blesků byl hodně velký, vlastně ani nebyla tma, jen neustálé světlo blesků...“

Jevy ve vzduchu

Velmi často se objevují také setkání s čímsi podivným ve vzduchu. Pravděpodobně první takovou zprávu zanechal kapitán Jonatan Wentworth z panamské lodi *The Green*. Při plavbě poblíž Jamajky v roce 1892 zapsal do palubního deníku, že „z moře poblíže lodi vzlétly velké zářivé koule... Svítily tolik, že paluba byla osvětlena lépe než ve dne, a doprovázely nás po obou stranách ve vzdálenosti zhruba dvě stě metrů déle než pět minut. Posádka byla vyděšena... Obrovské koule velké jako můj dům zcela určitě byly kulovými blesky. Po jisté době, která se všem zdála být věčností, začal jejich svit rychle blednout, sestoupily blíže k hladině a náhle zmizely ve tmě. Jak jsme si oddechli!“

Posádka rybářského člunu v zátoce Biscayne u Miami pozorovala za hvězdné noci v roce 1972 podivnou černou věc, která se pohybovala naprosto bezhlučně nad pobřežím. V jedné chvíli se ono černé monstrum zastavilo a potom zmizelo. Jev způsobil „bláznění“ kompasů.

Naproti tomu Lloyd Frederick a jeho druh z amerického torpédoborce Murreay spatřili v roce 1954 na bezhvězdném nebi plout cosi, co se podobalo „gigantické, jasné a průzračné medúze“.

Americký potápěč Louis Lento o podivných jevech tvrdí: „Někdy se zdálo, jako kdyby (tyto záhadné předměty – pozn. aut.) padaly do moře a já jasně slyšel plesknutí. Ale popsát bych je nedokázal, přestože jsem jich viděl bezpočet. Vždy to bylo něco strašně moc temného, ačkoli jsem si vždy myslel, že nic temnějšího než oceán v noci bez světla hvězd a měsíce nemůže být... Mohu jen říci, že to určitě nebyli delfini, žraloci, baracudy nebo jiní velcí mořští živočichové. A nemohly to být ani velryby, přestože

to, co jsem viděl, několikanásobně svými rozměry přesahovalo i ty největší obyvatele moří.“

Polský jachtař Z. Szczepaniak vypráví z bermudského trojúhelníku tento zážitek: „Jedné noci nás přivolaly na palubu výkřiky kormidelníka. Vyběhli jsme plni očekávání a strachu... A bylo to skutečně tady. Mrak, černý a neustále rostoucí, od horizontu do poloviny oblohy, v jehož fantastické černi mizely další a další hvězdy. A strašné ticho, naprosté bezvětrí. Všichni jsme sebou trhli, když se někde uprostřed toho mraku zablýskalo bílé světlo, jakási zlatá koule, která na okamžik zazářila a naprosto tiše vybuchla. Zůstala po ní ještě větší temnota... A potom se objevily další záblesky, zlaté koule vybuchovaly jedna za druhou – hlavně na okrajích mraku. Jejich žluté světlo připomínalo pomerančovou šťávu, která se vsakuje do čehosi tak černého, že v tom nemůže být vidět. Trvalo to asi čtvrt hodiny, potom se nečekaně zvedl vítr a pomohl nám dostat se pryč od toho černého mraku.“

Nezbývá než věřit. Řada svědků hovoří také o podivném černém mraku, tentokrát však ve dne. Ve chvíli, kdy zakryje slunce, dochází prý k „vysátí“ elektriny z generátorů, loď se ocitne bez pohonu a je tažena jedním směrem. Například kapitán Norman Beam se stal obětí této záhady v zátoce Biscayne v sedmdesátých letech a trvala dvě hodiny. Jakmile mrak zmizel, začalo vše na lodi opět fungovat normálně.

Svědky skutečně zajímavého jevu se stala 11. dubna 1963 posádka letadla Boeing 707, letícího ze San Juanu do New Yorku. Na 19. stupni 54. minutě severní šířky a 66. stupni 47. minutě západní délky nad Portorickým příkopem, jednou z největších hlubin Atlantiku, spatřila z výšky asi 9,5 kilometrů v půl druhé odpoledne na mořské hladině obrovskou kopuli vytvořenou z mořské vody. Vypadala prý jako gigantický květák či jaderný výbuch pod hladinou. Posádka pozorovala jev asi půl minuty a podle jejího odhadu mohl mít „vodní kopec“ průměr okolo 800 a výšku asi 400 metrů.

Po přistání v New Yorku (proč ne dříve?) byl jev oznámen Pobřežní stráží a vojenskému námořnictvu, které nic nezjistily a nebyly schopny podat žádné vysvětlení. Seismografické instituty potvrdily, že v oblasti nedošlo k žádnému výbuchu podzemního vulkánů, zemětřesení či jiné podobné události.

Uvedme si ještě dva zajímavé zážitky. Dvacátého sedmého února 1935 se stalo několik set až tisíc lidí (údaje se různí) na Floridě svědky podivného úkazu. Okolo 22.00 hodin uviděli neznámé stříbřité letadlo, zářící na koncích křídel zelenými a červenými světly. Zmizelo pod hladinou několik set metrů od břehu, v místech, kde hloubka nepřesahuje několik metrů. Okamžité pátrání na inkriminovaném místě nepřineslo sebemenší výsledek – nenašlo se vůbec nic.

Na podzim 1976 pozorovala podobný jev posádka lodě *Queen Elizabeth*. Viděla malé letadlo letící ve výšce okolo 200 metrů, které asi 70 metrů od lodi zmizelo pod hladinou. Steward John Sander vypověděl: „Nejvíce šokující bylo to neuvěřitelné ticho. Nebylo slyšet náraz na vodu, nevystříkl ani gejzír vody. Prostě jen ticho a přízrak, který zmizel.“

Poruchy elektrických a navigačních přístrojů

Dalším častým problémem, který postihuje v bermudském trojúhelníku lodě a letadla a jenž byl již mnohokrát popsán, jsou poruchy v činnosti elektrických přístrojů, většinou provázené ještě dalšími podivnými jevy, jako neschopností lodí pohnout se z místa, „blázněním“ a jiným podivným chováním kompasů apod.

Například jedné záříjové noci v roce 1972 se něco takového přihodilo motorové lodi *Nightmare* s třemi muži na palubě ve vodách zátoky Biscayne. Z ničeho nic začalo osvětlení lodě blednout, až nakonec zhaslo úplně. Motor pracoval na maximální výkon, a přesto se loď nemohla pohnout z místa, jako kdyby ji držela nějaká neviditelná síla. Ručička kompasu ukazovala každou chvíli jiným směrem. Vystrašená posádka nevěděla, co si počít. Potom se na temném nebi objevil černý předmět doprovázený nezvyklou září. Chvilí jako kdyby se ve svém letu zastavil a potom se před rozšířenými očima tří k smrti vyděšených mužů rozplynul. V té chvíli se kompasy uklidnily, generátor začal vyrábět elektrický proud a loď opustila své neviditelné vězení. Po zakotvení byla celá elektrická instalace člunu přezkoušena, ale žádnou závadu se objevit nepodařilo.

Podobným nedobrovolným vězněm záhadného úkazu se stal rybářský škuner s pětičlennou posádkou nedaleko Baham před Vánoci v roce 1957. Po několik hodin loď nejen stála na jednom místě, ale dokonce se o několik mil vrátila zpátky, palubní světla zhasla, zmlkla radiostanice

a kompasu si ukazovaly, co je napadlo. A potom se v noční temnotě ukázala zaskočeným rybářům tři světla, doprovázející „velkou temnou skvrnu“ na obloze. Když přízrak zmizel, vše se vrátilo do normálních kolejí.

Zajímavou příhodu popisuje Richard Winer. Měla se přihodit lodi americké Pobřežní strážě *Yamacraw* v oblasti Sargasového moře, asi 800 kilometrů od Jacksonville. V půl druhé v noci oznámila obsluha radaru kapitánovi, že vidí na obrazovce pobřeží. Bylo to nemožné a navíc ono pobřeží vypadalo jako naprosto rovná čára. O dvě hodiny později se však před lodí vynořila z moře jakási opona, rozprostírající se od jednoho konce horizontu k druhému.

Posádka na ni zamířila silné reflektory. Stěna, která visela asi půl metru nad hladinou a odrážela signály radaru, propouštěla paprsky jen na vzdálenost několika málo metrů. Loď plula kolem oné záhady půl hodiny a potom se kapitán odhodlal do ní proniknout. Teplota vzduchu a jeho vlhkost se prudce změnily a viditelnost byla minimální. Posádka měla dojem, že „pluje v jakési nehybné mase písku“. Po nějaké době začali všichni pociťovat škrábání v krku, rozkašlali se a slzely jim oči. Ze strojovny přišlo hlášení, že motor ztrácí otáčky. Dýchání bylo stále obtížnější a... právě v té chvíli se loď dostala zpátky na volné moře. Tajemná stěna zůstala za ní.

Podivná mlha

Svědkiem jiného jevu označovaného za záhadný se v bermudském trojúhelníku stal Don Henry z Miami. Tento námořní kapitán si po odchodu na odpočinek otevřel docela výnosnou firmu a sám také řídil remorkér *Good News*, jímž odtahoval poškozená plavidla podle pokynů zákazníků. Při jedné takové cestě v roce 1966, kdy táhl na 300 metrů dlouhém laně z Portorika do Fort Lauderdale poškozenou asi 50 metrů dlouhou loď, zažil prý následující příhodu:

„Byli jsme na moři již tři dny a vlekli bárku s nákladem chemikálií... Bylo poledne, počasí bylo dobré, obloha čistá a bez mraků. Šel jsem do své kabiny, ale brzy mě přivolal zpátky na palubu křik. Vrátil jsem se na můstek a první, co jsem spatřil, byla střelka kompasu točící se kolem dokola. Potom jsem spatřil další podivnou věc – ze všech stran k nám mířila mlha. Horizont zmizel a najednou nikdo nevěděl, kde jsme. Začal jsem mít strach

o bárku a skutečně – nebylo ji vidět... Jako kdyby plula v nějakém obláčku. Moře se pěnílo tak, jak jsem to ještě nikdy neviděl. Prikázal jsem plout co nejrychleji vpřed, abychom se z toho podivného místa dostali co nejdříve. Nakonec se bárka z té podivné mlhy vyhoupla... Čert ví, co to skutečně bylo. Měl jsem dojem, jako kdyby nás nějaká neznámá síla táhla zpět.“

Podobné zážitky popisují také piloti letadel. Za všechny si uvedme dva americké misionáře Betty a Warrena Millerovi, kteří v červnu 1975 letěli z Guatemaly do Key Westu na Floridě. Když se jejich letadlo Beechcraft E-99 přiblížilo ke Kubě, stalo se něco, co sami popsali takto: „Kdykoli jsme předtím letěli po této trase, vždy jsme měli pobřeží Kuby po pravé straně. Tentokrát nám však bránil ve výhledu žlutý mrak... V jedné chvíli přestala fungovat celá palubní aparatura. Letěli jsme v husté žluté mlze ve výšce jedenácti tisíc stop (asi 3300 metrů – pozn. aut.) a nemohli navázat radiové spojení se zemí. Bylo to strašně depresivní...“

Kapitán Don Henry líčí svůj zážitek filmařům

Teprve když letadlo opustilo oblast žluté mlhy, bylo vše opět v nejlepším pořádku. Po přistání v Key Westu byl letoun prohlédnut. Palubní i radiové přístroje byly shledány v naprostém pořádku.

Se žlutou mlhou se setkal podle svého vyprávění také Jim Blocker při letu z Nassau do Palm Beach na Floridě v roce 1968. Palubní přístroje

odmítly poslušnost, radiostanice byla hluchá, a když se Blocker dostal z podivné mlhy, s údivem zjistil, že letí přesně opačným směrem a je asi 240 kilometrů východně od Nassau.

O mlze, tentokrát zelené barvy, a podivném mraku hovořil i pilot Bruce Gernon při líčení svého zážitku, který zveřejnily snad všechny práce o bermudském trojúhelníku. Dne 4. prosince 1970 cestoval se svým otcem, také letcem a obchodním partnerem v letadle Beechcraft Bonanza z bahamského ostrova Andros do Miami. Později Bruce sdělil novinářům: „Při výstupu za jasného počasí jsem před sebou spatřil elipsovitý mrak. Chtěl jsem se dostat nad něj, ale mrak stoupal nahoru stejně rychle jako já. Občas jsem ho předletěl, ale vždy mě dohnal. Byl stále větší, jeden jeho cíp se začal dostávat přede mnou. Zdálo se, jako kdyby spodní cíp mraku vystupoval přímo z moře... Potom mrak obklopil celé letadlo a přede mnou zůstal jen úzký tunel, který neměl konce. Musel jsem tímto tunelem letět a kdykoli se křídla dotkla stěn, cítil jsem beztížný stav. Přístroje přestaly fungovat a já nevěděl, kde jsem. Naštěstí se mi podařilo tunel opustit dříve, než se přede mnou zavřel... Po přistání jsem zjistil, že let byl o třetinu času rychlejší než jindy a spotřeba dvacet osm gallonů benzínu proti obvyklým čtyřiceti.“

Spolu s Robem Mac Gregorem napsal o svém zážitku i o fenoménu tzv. elektronické mlhy knížku, která u nás vyšla pod název *Mlha* v roce 2014. Stojí za přečtení, byť mnoha stránkám nebude většina čtenářů patrně rozumět.

Záhadné hlasy

Dalším zajímavým jevem, s nímž se prý můžeme setkat v prostoru bermudského trojúhelníku, jsou záhadné hlasy. Vzpomíná na ně například Bill Verity: po několika dnech a probdělých nocích strávených v boji s bouří usnul hlubokým spánkem. A náhle uslyšel hlas: „Bille! Bille!“ Probudil se, ale nikoho neviděl. Zato spatřil, že loď míří přímo na skalnatý útes. Na poslední chvíli odvrátil ztroskotání a v duchu děkoval hlasu, který mu zachránil život.

Šampionem v tomto oboru byl údajně radista Francis Wagner. Celou druhou světovou válku prožil na palubách vojenských letadel a říkalo se o něm, že je největším šťastlivcem amerického vojenského letectva. Zabezpečoval

nejvýznamnější lety, kdy cestujícími byli generálové, vysocí úředníci ministerstva zahraničí a velvyslanci. Wagnerových příhod bychom si mohli uvést celou řadu, ale podobají se jedna druhé jako vejce vejci. Proto jen dvě: při letu vojenským letounem B-25 na Jamajku vysadil nad mořem jeden z motorů a letadlo začalo rychle ztrácet výšku. Kapitán přikázal Wagnerovi vyslat signál SOS, ale ten odpověděl, že není žádný důvod k obavám, protože let skončí naprosto normálně. A to se také skutečně stalo. Při jiném letu byl Wagner značně nervózní a nakonec se mu podařilo přemluvit kapitána letadla, aby okamžitě přistál, ačkoli zdánlivě bylo vše v pořádku. Teprve po přistání se zjistilo, že letoun dosedl na zem doslova v poslední chvíli – o minutu později by jej čekala jistá (bohužel blíže neurčená) zkáza.

Sám Wagner tvrdil, že jej vždy varoval či naopak uklidňoval neznámý hlas a že k tomu vždy došlo v prostoru bermudského trojúhelníku. Že v letech druhé světové války a ještě dost dlouho po ní neměl o tomto termínu nikdo ani tušení? Wagner to také v té době netvrdil, až mnohem později, kdy začala konjunktura „trojúhelníku smrti“.

Podobný „hlas z moře“, tentokrát v moderní podobě, vylekal v roce 1973 posádku lodě Pobřežní stráže *Pontchartrain* asi 120 kilometrů východně od Bermud. Z ničeho nic se v radiopřijímači ozval signál „Mayday“ neboli volání o pomoc. Loď ihned vyplula, ale žádné plavidlo v nebezpečí nenašla. Signál slábl, až zmlkl docela. Když se *Pontchartrain* vrátila na výchozí pozici, opět byly signály „Mayday“ jasně slyšitelné.

V jednom případě se onen „dobrý duch“ bermudského trojúhelníku varující svým hlasem před nebezpečím a pomáhající potřebným dokonce zhmotnil. Joshua Slocum, kterého jsme již poznali jako prvního muže, jenž sám obeplul zeměkouli, zanechal ve své knize *Sailing Alone Around the World* (*Sám kolem světa*) následující vyprávění:

Za silné bouře poblíž Azorských ostrovů onemocněl. V horečkách spatřil stát u kormidla muže v podivném ustrojení.

„Kdo jsi?“ zeptal se ho.

„Plul jsem s Kryštofem Kolumbem,“ odpověděl neznámý. „Byl jsem kormidelníkem na *Pintě*. A přišel jsem ti pomoci. Jdi dolů a odpočiň si. Budu udržovat kurs až do rána.“

Ráno se Slocum probudil do krásného počasí. Plachty byly napjaty a za noc urazila jachta *Spray* 240 kilometrů. Těžko uvěřit tomu, že se jí

to podařilo v bouři a bez řízení, ještě těžší je však uvěřit pomoci kormidelníka z *Pinty*.

UFO aneb vše je dílem mimozemšťanů

Poměrně častým jevem v bermudském trojúhelníku – alespoň podle tvrzení svědků – je výskyt neidentifikovaných létajících objektů neboli UFO.

Kapitán Dolmenico a jeho posádka z americké obchodní lodě viděli UFO při své plavbě v dubnu 1973 na sever od Bimini hned dvakrát. Poprvé to „byly dva objekty vřetenovitého tvaru, které se velmi rychle ponořily pod vodu“. O několik dní později spatřil Dolmenico „bělošedý objekt ve tvaru doutníku s lehce zakulacenými konci. Vynořil se z vody před příďí lodi. Jeho velikost odhadli námořníci na 450–460 metrů délky a rychlost, s níž se vzdaloval, na 90–100 mil za hodinu“.

Poblíž Bimini se střetl s UFO také kapitán J. Carpentier, bohužel ve zprávách chybí bližší časové určení. Jedné noci jej zaujal podivný odraz světla na hladině. „Podíval jsem se nahoru,“ vyprávěl novinářům, „a nechtěl jsem věřit vlastním očím – nad lodí byly dva zářící objekty, které připomínaly zelené disky... Sledoval jsem je dost dlouho. Chtěl jsem přivolat

Fotografie údajného UFO pořízená 16. července 1952 nad Bahamami

JIŘÍ BÍLEK
TROJÚHELNÍK ZÁHAD A LEGEND

Tajemství bermudského trojúhelníku

Přebal a grafickou úpravu navrhl Lukáš Tuma.

Fotografie archiv autora.

Odpovědný redaktor Stanislav Tumis.

Vydalo Nakladatelství Epoque s. r. o.,

Kaprova 12, 110 00 Praha 1,

v roce 2019 jako svou 692. publikaci.

Druhé, doplněné vydání, 344 stran.

Sazbu a litografii provedlo studio Prestig.

Vytiskl Akcent tiskárna Vimperk, s. r. o.

**NAKLADATELSTVÍ
EPOCHA**

Knihy Nakladatelství Epoque můžete zakoupit
u svého knihkupce nebo si je lze objednat:
písemně na adrese: Kaprova 12, 110 00 Praha 1 – Staré Město,
telefonicky na čísle: 224 810 353,
e-mailem na adrese: objednavky@epocha.cz,
na internetové stránce: www.epocha.cz